

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An, & quando Advocatus, amissâ causâ; Salarium restituere, &
damna partibus resarcire teneatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

bilibus patrocinari, ut sic propositis utriusque causæ momentis, ac meritis melius Judex informari, & sententiam æquiorē ferre possit. Ex quo etiam confirmatur sententia contraria affirmativa.

154 Ad 2. Q. R. Si Advocatus in progressu litis injusticiam causæ agnoscens eam non statim deserat, sed prosequatur, tenetur Clienti suo, & parti adversæ compensare damna illata, utpote qui horum injusta causa existit in partes redundantium, & parti quidem contrariæ tenetur ad restitutionem ex peccato commissionis, cum fuerit illi causa positiva damni: Clienti verò tenetur ex peccato omissionis, quatenus ipsum, prout ex officio debebat, non admonuit de causæ injustitia. Idem dicendum, si causâ examinatâ exiguam, vel nullam prudentem spem victoriæ affulgere animadvertat, & Clientem suum de periculo prius non admoneat, quia sic causam suscipiendo, vel prosequendo Clientem suum manifesto discrimini subjicit, & causa existit tot expensarum frustra factarum, vel faciendarum; siquidem Advocatus post diligentem causæ totius considerationem, & haustam notitiam tenetur Sincerè aperire Clienti suo, quantam probabilitatem, vel spem victoriæ habeat; alioquin si falsa promissione, aut spe inani victoriæ clientem detineat, vel lucri capiendi gratiâ litem in longum protrahat, quæ

cito expediri poterat, & clientem suum sumptibus frustra faciendis involvat, aut per culpam suam, imperitiam, vel negligentiam causam in judicio perdat, tenetur damna, quorum causa existit, compensare, & non solum salarium non exigere, sed etiam illud, quod accepit, in conscientiæ foro restituere obligatur, ut notant Host. in *Summ. hic n. 5.* & S. Raymond. in *Summ. l. 2. tit. 5. §. 39.* ubi tenetur Advocatus, inquit, ad restitutionem omnium illis, quibus præstitit patrocinium, si propter suam infidelitatem, vel negligentiam, vel imperitiam amiserunt causam. Ratio dictorum omnium est, quia Advocatus in his casibus est causa injusta damnorum in partes redundantium, agitque contra proprium suum officium cum detrimento aliorum, si quidem unusquisque tenetur scire, & diligenter exequi artem & officium, quod suscepit, & proficitur, maxime cum agitur de damno, & præjudicio aliorum: hinc tenetur Advocatus merita causæ diligenter rimari, & ea, quæ ad defensionem illius sive de jure, sive de facto conducunt, diligenter conquirere, & nihil eorum omittere, quæ causæ defendendæ proficua esse possunt, *l. rem non novam 14. §. patron. 1. C. de Judic.* In defensione verò, & deductione causæ susceptæ tenetur brevitati studere, superfluas allegationes resecare, & vitare frustra-

straneas dilationes, & exceptiones, quibus Clientes per sepe prius suarum facultatum finem vident, quam litis terminum.

155 Ad 3. Q. an, & de quonam salario pacisci licite possit Advocatus solvendo à suo cliente? R. posse pacisci de salario sibi solvendo, sive causam evincat, sive litem perdat; quia potest salarium à suo Cliente exigere, etsi de eo solvendo nihil conventum sit, cum nemo teneatur suis stipendiis militare, *C. cum ex offic. 16. de prescript. si tamen aliunde à Magistratu pretium, seu salarium constitutum est, aut à lege, vel consuetudine taxatum, nequit majus, quam taxatum sit, exigere, quia tenetur quilibet legem servare, justè pretium taxantem; recipere tamen majus potest, si spontè, & liberaliter offeratur. Quòd si salarium à lege, vel consuetudine taxatum non sit, tantum potest duntaxat recipere, quantum judicio prudentis viri videbitur, habita ratione laboris, dignitatis, scientiæ, & difficultatis causæ, l. preses 7. §. in honorariis, 10. ff. de extraord. cognit. Ubi advertunt Clavis Reg. n. 10. Bonac. D. 10. q. 3. p. 4. Less. citr. Azor, & alii, Ad-*

vocatum non teneri in omnibus casibus eandem adhibere diligentiam, sed majorem, vel minorem pro negotii, & causæ qualitate, ideòque si causa difficilis sit, vel magni momenti, teneri majus studium adhibere, quam si facilis sit, vel exigui momenti. De quota tamen litis, sive de certa parte rei litigiosæ sibi solvendæ, si vicerit, neutiquam pacisci potest, uti neque de Palmario seu de extraordinario aliquo ultrà salarium Ordinarium in eventum victoriæ, seu si victor evaserit; nam id vetitum est à pluribus legibus, *l. 56. C. b. tir. l. 53. ff. de pact. l. 1. §. 10. extraord. cognit. &c.* Idque ideò quia tale pactum censetur maximè invitare, & alicere Advocatum ad delinquendū, ad adhibendos dolos, fraudes, & quævis alia media illicita pro obtinenda sententia favorabili, & causæ victoria. Licet tamen Advocato pacisci de certo pretio solvendo moderato, sive Cliens vincat in causa, sive vincatur, quia in tali casu cessat ratio, ob quam jura pactionem de quota litis prohibuerunt, scilicet periculum fraudis, doli &c. estque hujusmodi pactione, ac promissio permessa, *l. 1. ff. mandati.*

CA-